

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7Co/6/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5723201680
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 05. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Mária Kašíková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2025:5723201680.2

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Márie Kašíkovej a členov senátu Mgr. Františka Dulačku a JUDr. Zuzany Krivdovej, v spore žalobcu: A. B. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. E. XX, F., právne zastúpený: JUDr. Ľubomír Ivan, advokát, so sídlom kancelárie Námestie SNP 41, Zvolen, proti žalovaným: 1/ G. H., nezistený vlastník, 2/ B. H., nezistený vlastník, 3/ F. H., nezistený vlastník, žalovaní v rade 1/ až 3/ zastúpení Slovenským pozemkovým fondom, so sídlom Búdková 36, Bratislava, IČO: 17 335 345, 5/ G. C., nar. XX.XX.XXXX a 6/ I. C., nar. XX.XX.XXXX, žalovaní v rade 5/ a 6/ bytom D. J. XXX, o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Martin č.k. 15C/52/2023 - 364 zo dňa 16. septembra 2024, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie a uznesenie o zamietnutí návrhu na pripustenie ďalších žalovaných do konania z 16.09.2024 zrušuje a vec mu vracia na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol žalobu žalobcu o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnosti, a to pozemku CKN parc. č. 385/3 zastavaná plocha a nádvorie o výmere 266m², zapísaného na LV č. XXX, vedenom pre obec a kat. územie D. J., okres D.. Žalovaným v rade 1/, 2/, 3/, 5/ a 6/ priznal voči žalobcovi právo na náhradu trov konania v rozsahu 100%. Žalobu zamietol z dôvodu nedostatočného okruhu sporových strán, nakoľko v spore o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva sa jedná o nerozlučné spoločenstvo subjektov a v konaní musia vystupovať všetci podieloví spoluvlastníci predmetného pozemku. Žalobca riadne neoznačil za žalovaných právnych nástupcov jedného z podielových spoluvlastníkov evidovaných na príslušnom liste vlastníctva, a to pôvodného žalovaného v rade 4/ G. H., ktorí tak v spore nevystupujú ako subjekty konania. Uvedené rozhodnutie nezakladá pre žalobcu v budúcnosti prekážku veci právoplatne rozhodnutej.

V konaní bolo zistené, že G. H. zomrel dňa XX.XX.XXXX, pričom dedičské konanie po ňom sa viedlo pod sp.zn. D/922/76 a boli zistení jeho dedičia – právni nástupcovia, ako manželka D. H., E. K., nar. XX.XX.XXXX a deti F. K., E. H., nar. XX.XX.XXXX, G. H. nar. XX.XX.XXXX, G. H., nar. XX.XX.XXXX, D. H. nar. XX.XX.XXXX, G. H. nar. XX.XX.XXXX a L. E., E. H., nar. XX.XX.XXXX a pri každom bola zároveň uvedená i vtedajšia adresa bydliska. Pokiaľ žalobca navrhol, aby súd pripustil do konania ďalšieho žalovaného označeného ako „nezistení právni nástupcovia po nezistenom vlastníkovi G. H.“, ktorých bude ex lege zastupovať SPF, tento návrh zamietol, nakoľko nie sú splnené podmienky na to, aby boli označení ako nezistení právni nástupcovia po nezistenom vlastníkovi, keď z dedičského rozhodnutia vyplýva zrejмый okruh dedičov a preto je neprípustné bez ďalšieho s nimi konať ako s nezistenými vlastníkmi. Jedná sa, s výnimkou manželky poručiteľa, o osoby narodené v 40-tych a 50-tych rokoch minulého storočia, kedy existuje vysoká pravdepodobnosť ich úspešného dohľadania a identifikovania. Na uvedenom nemení nič, ani konštatovanie odvolacieho súdu v uznesení č.k. 11Co/40/2024 – 260 zo dňa 30.04.2024 a také označenie účastníka možno vnímať ako dočasné prechodné označenie žalovaného subjektu v štádiu odvolacieho konania v tejto veci, a to za účelom

vyhnutia sa bezprostrednému zastaveniu konania voči pôvodnému žalovanému v rade 4/. Celkom určite, uvedené označenie nie je dostatočné pre ďalší procesný postup.

Navyše, súdu sa lustráciou v elektronických registroch podarilo stotožniť osobu jedného z dedičov pôvodného žalovaného v rade 4/, a to D. H., nar. XX.XX.XXXX, ktorý podľa dedičského spisu sp. zn. 17D/1030/2010 zomrel XX.XX.XXXX a dedičské rozhodnutie obsahuje aj mená jeho dedičov.

Zistený okruh dedičov pôvodného žalovaného v rade 4/ G. H. nebol výsledkom šetrení žalobcu, ktorý na uvedenú povinnosť celkom rezignoval, ale výsledkom aktivity súdu, ktorý pripojil príslušný dedičský spis sp. zn. D/992/76. Zároveň vedomosť o dedičskom konaní po G. H. mal žalobca najneskôr z uznesenia č.k. 15C/52/2023 – 176 zo dňa 05.12.2023 a tiež uznesenia krajského súdu č.k. 11Co/40/2024 – 260 zo dňa 30.04.2024, ktorý výslovne konštatoval, že z pripojeného dedičského rozhodnutia po žalovanom 4/, sú známi jeho dedičia.

Neakceptoval ani na pojednávaní dňa 16.09.2024 uplatnený ďalší procesný návrh žalobcu na pripustenie vstupu dedičov G. H., navyše bez ich bližšej identifikácie, do konania na strane žalovaného. Žalobca mohol taký návrh uplatniť oveľa skôr, nie až na pojednávaní a vyhovie takému návrhu by nevyhnutne muselo viesť k odročeniu predmetného pojednávania. Je zrejmé, že primárnym dôvodom zamietnutia návrhov žalobcu na pripustenie vstupu právnych nástupcov, podielových spoluvlastníkov evidovaných na príslušnom liste vlastníctva do konania a v konečnom dôsledku zamietnutia žaloby, je pasivita žalobcu vo vzťahu k šetreniu aktuálnych vlastníckych pomerov dotknutej nehnuteľnosti a spoliehanie sa, či už na vyšetrovaciu iniciatívu súdu, alebo vyriešenie sporu prostredníctvom uplatnenia inštitútu nezisteného vlastníka.

O trovách konania rozhodol s poukazom na § 255 ods. 1 CSP.

2. Proti rozsudku okresného súdu podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca z dôvodov uvedených v § 365 ods. písm. f), d), h) a b) CSP. Rozhodnutie súdu prvej inštancie nemá povahu spravodlivého rozhodnutia a nemá oporu v základných princípoch právneho štátu. Právna istota je všeobecná a základná hodnota právneho poriadku, ktorá sa niekedy kladie na jednu úroveň so spravodlivosťou. Napadnutý rozsudok považuje za zmätočný a nepreskúmateľný. To, že súd prvej inštancie lustráciou zistil dedičov po G. H., žiadnym spôsobom ho neupovedomil o tom, že bol pripojený dedičský spis po poručiteľovi G. H., nemal vedomosť o uvedenom, a teda z jeho strany nebolo možné nahliadnuť do spisu. Na pripojenie spisu z dedičského konania po G. H. poukázal až v rámci pojednávania 16.09.2024, na čo reagoval tým, že uplatnil procesný návrh na pripustenie vstupu dedičov po G. H. do konania na strane žalovaných. V prípade, že je zrejmé, že je vec možné spravodlivo vyriešiť a rozhodnúť, mal by brať do úvahy súd možnosť spravodlivo rozhodnúť vec. Na základe svojvôle konajúceho sudcu boli dotknuté jeho základné práva, ktoré by práve súd mal ochraňovať a dbať na ich ochranu ako najvyšší orgán. Okresný súd sa vyjadril, že v rámci ním podaného návrhu zo dňa 25.08.2024 už mohol uviesť, ktoré konkrétne osoby žiada pripustiť do konania. V tom poukazuje na uznesenie krajského súdu č.k. 11Co/40/2024 – 260, v ktorom uviedol, že je možné právnych nástupcov označiť „aspoň ako nezistení právni nástupcovia po žalovanom v rade 4/“, pričom uvedeným postupom sa riadil. Súd prvej inštancie následne na odopretie mu práva na spravodlivý proces založil rozhodnutie o zamietnutí žaloby z dôvodu nedostatku vecnej legitímácie, ktorý mu však nedovolil odstrániť. Navrhuje napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na nové konanie a rozhodnutie.

3. Žalovaní v rade 5/ a 6/ k odvolaniu žalobcu uviedli, že nesúhlasia s odvolaním proti rozsudku a rovnako nesúhlasia so zrušením podielového spoluvlastníctva a rozdelením pozemku. Predmetná nehnuteľnosť je prístupová cesta k ich domu a ostatným susedom. Je to jediná prístupová cesta, ktorej sú spoluvlastníci. Zrušením podielového spoluvlastníctva rozdelením na polovicu, budú mať znemožnený prístup na ich pozemok. Žalobca nevyužíva túto cestu ani pešo, ani autom. Jediný dôvod, prečo chce cestu zatarasiť a rozdeliť je rasová závisť, rasová neznášanlivosť a diskriminácia.

4. Žalobca vo vyjadrení k vyjadreniu žalovaných v rade 5/ a 6/ poukázal na neprimerané priedahy z doručovaní tohto vyjadrenia. Tiež poukázal na to, že keď sa žalovaní v rade 5/ a 6/ prisťahovali na uvedenú adresu, medziľudské vzťahy sa na danom území zhoršili. Dôvodom podľa vyjadrenia iných obyvateľov je práve žalovaný v rade 5/, jeho drzá, konfliktná a agresívna osoba. Spornú nehnuteľnosť nadobudol od svojho otca, ktorú nehnuteľnosť zveľadil tým spôsobom, že na vlastné náklady dal vyhotoviť geometrický plán a na základe tohto úkonov vznikol pozemok CKN parc. č. 385/3. Na jeho písomné výzvy G. C., I. C., ani správa SPF na refundáciu preplatenia nákladu za vyhotovenie

geometrického plánu žiadnym spôsobom nereagovali. Popiera tvrdenia, že nevyužíva túto cestu ani peši, ani autom, pričom žalovaní v rade 5/ a 6/ dlhodobo šírja klamstvá a hrubo zavádzajú súd nepravdivými údajmi. Predmetný pozemok využíva a užíva v rozsahu ako uzná v čase za vhodné. Práve žalovaný v rade 5/ aktívne bránil jeho výkonu vlastníckych práv na nehnuteľnostiach, pozemku CKN parc. č. 137/2 a 138/2 a hnuťelnom majetku – betónové bloky, pričom na dané miesto musel zavolať až policajnú hliadku. Popiera tvrdenia žalovaných, že sa jedná o jedinú prístupovú cestu k ich domu. Žalovaní v rade 5/ a 6/ môžu aj naďalej využívať prístupovú cestu k svojmu rodinnému domu na pozemkoch CKN parc. č. 385/7, 385/1, 385/5, 385/4 a 385/2. Žalovaní v rade 5/ a 6/ pokračujú v krivom obviňovaní a urážaní jeho osoby a rodiny z rasovej závisti, rasovej neznášanlivosti a diskriminácie, čo radikálne odmieta. Napadnuté rozhodnutie považuje za nezákonné, nespravodlivé, svojvoľne, nepochopiteľné. Rozsudok je nedostatočne odôvodnený a nezaoberá sa všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami. Dal do pozornosti, že okresný súd v rámci konania pred pojednávaním nedoručil žalobcovi ani žalobu na A. B. C., žalovaní G. C. a I. C. a následne ani uznesenie č.k. 15C/52/2023 -328, pričom podľa jeho názoru žaloba na A. B. C. predstavuje jedno z kľúčových podaní, keďže v tomto podaní žalovaní v rade 5/ a 6/ uvádzali bludy a fabulácie. Naďalej trvá na zrušení a vyporiadaní podielového spoluvlastníctva a vo zvyšku v plnej miere odkazuje na svoje odvolanie.

5. Žalovaní v rade 5/ a 6/ v duplike zotrvali na svojom vyjadrení pôvodne podanom k odvolaniu žalobcu. Nesúhlasia s rozdelením parcely, nakoľko táto slúži ako jediná prístupová cesta. Žalobca neužíva túto cestu ani pešo, ani autom. Opačná strana cesty nepatrí im, tam nie sú ani vlastníci, ani spoluvlastníci. Patrí iným vlastníkom, ktorí im nedali povolenie ani súhlas používať ich cestu. Z toho dôvodu používajú jedinú prístupovú cestu, ktorej sú spoluvlastníci, a to parc. č. 385/3. Vyjadrili sa aj ohľadne výrokov rasovej diskriminácie.

6. Krajský súd v Žilina ako odvolací súd (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie podala včas sporová strana proti rozsudku, proti ktorému je prípustné odvolanie (§ 355 ods. 1, § 359, § 362 ods. 1 CSP) bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), preskúmal napadnutý rozsudok v intenciách § 379 a § 380 CSP a rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Zároveň zrušil i procesné uznesenie o nepripustení do konania ďalšie sporové strany na strane žalovaných ako právnych nástupcov po pôvodnom žalovanom v rade 4/ G. H..

7. Z obsahu žaloby je zrejmé, že žalobca za strany sporu o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva k dotknutej nehnuteľnosti označil všetkých jej podielových spoluvlastníkov tak, ako boli títo evidovaní na príslušnom liste vlastníctva. Pokiaľ išlo o „neznámych“ spoluvlastníkov, týchto označil dovtedy dostupnými údajmi, a to ich menom a priezviskom s tým, že jasne uviedol, že ich v konaní zastupuje Slovenský pozemkový fond. V priebehu konania bolo zistené, že v žalobe pôvodne označený žalovaný v rade 4/ G. H. zomrel ešte pred začatím konania, a preto súd prvej inštancie správne konanie voči nemu zastavil. Žalobca písomným podaním zo dňa 25.08.2024 navrhol, aby súd pripustil vstup ďalšieho žalovaného do konania označeného ako „nezistení právni nástupcovia po nezistenom vlastníkovi G. H.“. Predmetný návrh bol súdom prvej inštancie zamietnutý pre jeho neurčitosť, keď z dedičského rozhodnutia po G. H. sp.zn. D/922/76 je zrejmý okruh jeho dedičov, ktorí boli označení menom, priezviskom, dátumom narodenia a aj vtedajšou adresou bydliska. Následne žalobca na pojednávaní po oboznámení pripojeného spisu a rozhodnutia sp.zn. D/922/76, v ktorom boli označení dedičia po pôvodnom žalovanom G. H., podal procesný návrh na pristúpenie dedičov G. H. v zmysle rozhodnutia sp.zn. D/922/76 ako ich oboznamoval súd na pojednávaní. Predmetný návrh súd prvej inštancie zamietol z dôvodu hospodárnosti, nakoľko by muselo byť odročované pojednávanie. Podľa názoru odvolacieho súdu po obsahovej stránke (§ 124 CSP) bolo súdu zrejmé, čo ním žalobca mieni, teda že navrhol, aby súd ďalej pokračoval s právnymi nástupcami pôvodne označeného žalovaného v rade 4/.

V danej veci je teda zrejmé, že žalobca po tom, čo bolo zistené, že pôvodne označený žalovaný v rade 4/ zomrel ešte pred začatím konania, navrhol vstup jeho právnych nástupcov do konania. Teda z prednesov žalobcu bolo dostatočne zrejmé, že žaloba smerovala aj proti právnym nástupcom po pôvodnom žalovanom v rade 4/. Nie je možné takýto procesný návrh zamietnuť iba z dôvodu hospodárnosti. Aj keď odvolací súd súhlasí s názorom súdu prvej inštancie, že žalobca nebol aktívny v označení týchto právnych nástupcov (keď túto vedomosť mal už z uznesenia č.k. 15C/52/2023 – 176 zo dňa 05.12.2023 a tiež uznesenia krajského súdu č.k. 11Co/40/2024 – 260 zo dňa 30.04.2024, ktorý výslovne konštatoval, že z pripojeného dedičského rozhodnutia po žalovanom 4/, sú známi jeho dedičia). Napokon sám

žalobca bol nahliadať do súdneho spisu dňa 28.08.2024 (teda pred pojednávaním dňa 16.09.2024), ktorého súčasťou bol aj pripojený spis sp.zn. D 922/76.

8. Formalizmus, resp. formálna aplikácia práva je aplikácia práva, ktorá vychádza zo znenia právnych noriem, avšak nezohľadňuje, či už cieľ právnej úpravy, alebo konkrétne okolnosti daného prípadu. Laicky povedané, ide o prílišné lipnutie, resp. pridržiavanie sa znenia zákona bez určitého nadhľadu. Orgánom verejnej moci a predovšetkým všeobecným súdom nemožno tolerovať pri interpretácii zákonných ustanovení prílišný formalistický postup, ktorý vedie k zjavnej nespravodlivosti. Všeobecný súd nie je absolútne viazaný doslovným znením zákona, ale môže a musí sa od neho odchýliť, ak to vyžaduje účel zákona, história jeho vzniku, systematická súvislosť, alebo niektorý z ústavnoprávnych princípov. Pri výklade a aplikácii právnych predpisov teda nemožno opomíňať ich účel a zmysel, ktorý nie je vyjadrený len v slovách a vetách toho-ktorého zákonného predpisu, ale i v základných princípoch právneho štátu (nález Ústavného súdu SR sp.zn. I. ÚS 155/2017).

9. V náleze Ústavného súdu SR sp..zn. I. ÚS 361/2010 bol prijatý záver, že: „právny názor, podľa ktorého nie je vecou súdu, aby žalobcu poučoval o hmotnom práve, resp. o otázkach vecnej legitímácie, nie je možné ho uplatňovať rigorózne, bez prihliadania na špecifiká konkrétneho konania. Pokiaľ v konaní nebol účastník riadne poučený a vyzvaný na odstránenie väd návrhu, je nutné uvedené považovať za vadu konania. Ak táto vada konania nebola v ďalšom priebehu konania pred všeobecným súdom zhojená a táto skutočnosť je dôvodom neúspechu účastníka konania, konanie je potom postihnuté vadou predstavujúcou významný zásah do procesného postavenia tohto účastníka, resp. porušenie jeho práva na spravodlivé súdne konanie“.

10. Odvolací súd si je vedomý judikatúry, podľa ktorej nie je vecou súdu, aby žalobcu poučoval o hmotnom práve, resp. o otázkach vecnej legitímácie. Avšak tento názor nie je možné uplatňovať rigorózne, bez prihliadania na špecifiká konkrétneho konania. Podľa názoru odvolacieho súdu, v okolnostiach posudzovanej veci bolo nutné zohľadniť špecifiká tohto sporového konania, pri ktorom žalobca (pri označení okruhu strán) mohol vychádzať iba z údajov z evidencie nehnuteľností, ktoré navyše nie sú ani v súčasnej dobe aktualizované. Navyše, žalobca sa snažil súdu navrhnúť, aby do konania po pôvodnom žalovanom v rade 4/ vstúpili jeho dedičia v označení tak, ako boli označení v dedičskom konaní po G. H. sp. zn. D/922/76. Preto ak súd prvej inštancie nepripustil vstup týchto subjektov do konania na strane žalovaných z dôvodu hospodárnosti, uvedené je nutné považovať za vadu konania (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 8Cdo/136/2020). Ak súd prvej inštancie nepripustil do konania ďalších navrhovaných žalovaných, aby tak bol označený okruh sporových strán, ktorí mali postavenie nútených spoločníkov a z tohto dôvodu bez ďalšieho žalobu pre nedostatok vecnej legitímácie zamietol, jeho rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci v otázke vymedzenia okruhu sporových strán a tým aj otázke vecnej legitímácie a jeho rozhodnutie je možné považovať za príliš formalistické. Za prílišný formalizmus sa považuje taký postup súdu, ak sa vyžaduje od žalobcu, aby si najprv zabezpečil sám všetky dodatočné prejednanie dedičstva za situácie, že žalovaní nemajú prejednané dedičstvo (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 6Cdo/157/2012).

11. Navyše odvolací súd poukazuje na to, že pokiaľ súd prvej inštancie vychádzal z toho, že má zistené, že i ďalší dedič po G. H., a to D. H., zomrel dňa XX.XX.XXXX, je nutné konštatovať, že uvedené nebolo predmetom dokazovania.

12. Pokiaľ žalobca v replike namietal, že mu súd nedoručil ani žalobu na A. B. C., žalovaní G. C. a I. C. a následne ani uznesenie č.k. 15C/52/2023 -328, oboznámením sa s obsahom spisu odvolací súd zistil, že sa jednalo o návrh žalovaných v rade 5/ a 6/ na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorý návrh bol uznesením č.k. 15C/52/2023-328 zamietnutý. Preto súd prvej inštancie správne postupoval podľa § 331 ods. 1 veta druhá CSP a návrh spolu s uznesením o zamietnutí návrhu žalobcovi nedoručoval.

13. Vzhľadom na uvedené, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v zmysle ust. § 389 ods. 1 písm. b) a ods. 2 zrušil spolu s procesným uznesením o zamietnutí návrhu žalobcu na pripustenie do konania na strane žalovaných dedičov po G. H., pričom úlohou súdu prvej inštancie v ďalšom konaní bude rozhodnúť o tomto procesnom návrhu žalobcu, prípadne ak má nedostatky v zmysle § 129 CSP vyzvať žalobcu na odstránenie väd podania a vo veci ďalej pokračovať a rozhodnúť.

14. Strany konania v rámci svojich podaní týkajúcich sa odvolacieho konania poukazovali na spôsobom vysporiadania podielového spoluvlastníctva. Odvolací súd sa nezaoberal touto otázkou, nakoľko uvedené nebolo doteraz predmetom dokazovania a preskúmania, rozsudok súdu prvej inštancie bol zrušený z procesných dôvodov.

15. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)